

SZARVAS ÉS VIDEKE

TÁRSADALMI és SZÉPIRODALMI HETILAP.

Megjelen hetenkint egyszer, vasárnap reggel.

Előfizetési ár:

Egész évre . . . . . 5 fnt — kr.
Félévre . . . . . 2 fnt 50 kr.
Negyedévre . . . . . 1 fnt 25 kr.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
Búza-utca, 1283. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények, reclamációk és előfizetési pénzek küldendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Előfizetéseket és hirdetéseket elfogad helyben
A NYÁOSIK SOMA UTÓDA CZÉG
Ugyanitt egyes számok is kaphatók.
Egyes szám ára 10 lr.
Hirdetések és nyilttéri közlemények jutányos áron vétetnek fél.

Miért nem sikerülnek a katonai lóvásárok?

A közös hadsereg részéről eszközölt őszi lóvásárok már országsszerte befejeztettek, a honvédség részére pedig éppen városunkban két hét múlva fog megtartatni a katonai lóvásár; alkalmas időpontnak tartom tehát, hogy azon már évek során át tartó kísérletekről némieket elmondjak, mert bizony az egész lóvásárdolgot csak kísérletnek nevezhetjük, miután a katonai lószükségletnek csak kis részét sikerült a vásárok útján eddig fedezni.

Sőt még csak nem is haladunk e téren, mert mint a készült kimutatásokból látjuk, az utolsó 3 évben esett a közvetlen vásárolt lovak száma és valószínűleg az idén is kevesebb leend, mint tavaly.

Alólírott tudatában az ügy fontosságának, az intézményt életbeléptetése óta figyelemmel kísérem, ép úgy az észrevételeket, melyek a balsiker okát czélozták felfedezni.

Ezek között nem utolsó helyen áll a vásárló tisztek kényelemszeretete, a kik szivesebben látják a folytonos

utazgatásnál, ha a kereskedő egy csoportban állítja be a szükséges lovat a kaszárnya udvarára, sőt ha egyik-másik megvett ló be nem válik az ezrednél, még be is cseréli.

Ebből kifolyólag a második sokat emlegetett ok a termelők ama félelmeből magyarázott tartózkodása a vásároktól, hogy visszautasítás esetén lovuk veszít becsértékéből.

Határozottan állítom, hogy egyik ok sem az, a mely a lóvásárok sikerét befolyásolja. Már 8 beavató-bizottság eljárását kísérem figyelemmel és bizony, ha kaptak jó lovat, meg is vették.

Történt ugyan az, hogy egyik-másik elnök bátrabban vásárolt és megvette a gyengébb lovat is, míg másik félénkebben vett, de a teljesen megfelelő lovat senki sem eresztette el. Nem használt a hadügyminiszter azon intézkedése sem, hogy a tenyésztők nyelvét, a magyart értő tiszteket küldött ki, mert alkalmas ló igen kevés volt elővezetve.

Elenyészőleg kevés az a tenyésztő is, a ki a visszautasítástól való féle-

lemből nem viszi lovát a vásárookra, emelkedő lótenyésztésünk és a vele arányban éppen nem emelkedő kivitelünk kívánja azt is, hogy a jó anyag elégtelensége — folytán — sikertelenek a lóvásárok.

Foglalkozva a kérdéssel minden irányban, véleményem szerint mindenestre szomorú balsikerek okát az intézmény technikai berendezésében találtam meg.

Az őszi katonai lóvásárokon, a teljes korú lovakon kívül a csikónevelő telepek részére is vásárolnak 3 és fél éves jótermetű és nemes származású csikókat és miután ezeknél igen nagy súlyt fektetnek arra, hogy nemes apa és anya után származzanak, azok többnyire nagyobb és kisebb ménesekből, és csak igen ritkán szereztetnek be kistenyésztőtől.

A csikónevelő-telepek csekély száma érthetővé is teszi, hogy a katonaság a csekély felnevelendő készletet ott szerzi be, a hol a jó származást illetőleg is kellő biztosítékot talál.

Ezért azután igen gyakori eset az, hogy kis tenyésztők az őszi lóvásárok-

TÁRCZA.

Mért ... ?

Mért születik a sziv,
Mért születik büra;
Örökös bánatra,
Mártir-koszorúra,
Tövis-koronára ?

Mért kelnek a szivben
Elérhetlen vágyak,
Szülői a kínok
Végtelen árjának,
Dúló viharának ?

Miért tud imádni,
Miért tud szeretni,
S szerelem ölen
Gyenge galamb lenni,
Mért nem tud feledni ?

Vagy, ha már úgy szenved,
Mardos, sajog, éget,
Mért nem semmisül meg,

Mint a boldogtalan
Csillaga az égnak,
Nyári holdas éjnek ?

HORVÁTH ELEMÉR.

Kaszinó falun.

Irta: Kajabuz.

Volt valami abban is, mikor egy német tudós egy-egy nemzet műveltségének mekkoraságát az elfogyasztott szappan mennyiségéből számította ki. De mégis csak alaposabb kriteriuma a művelődésnek az olvasókörök létezése, mert hiszen az olvasás szüksége csak valamennyire művelt emberben támad fel; már pedig a nevezett körökben — a kalabriasz, dardli, terbli s egyéb életbevágó foglalkozások mellett — hébe-korba olvasni is szoktak.

Midőn tehát én olyan faluról emlékezem, melyben miniszteri jóváhagyással ellátott alapszabályokon nyugvó olvasókör nincs: fenti kijelentésemhez képest azt mondhatják, hogy az csak egy minden műveltség nélküli barbár, bogumi, vagy zulukaffer falu lehet. S midőn meg azt állítom, hogy kaszinójuk mégis van: akkor egyenesen a szemembe vágthatják, hogy ez bolond beszéd. No de

van. — Nincs ugyan benne biliárdasztal, se a Kossuth, Deák arcsképe nem fityeg a füstös falon, hanem rendes napi közönsége van, akik nem írásból, nyomtatásból, hanem eleven beszédből merítik politikai, társadalmi tudásukat s rostálják meg a napi eseményeket. Igaz, hogy ez naiv eljárás s az a tudás egészen gyarló, de hát nekik elég s sohasem dementirozzák egymás véleményét. S a beszéd nem kerül semmibe, nem kell rá előfizetni, mint az írott újságra. Voltaképpen mi más az írás is, mint egy időre fentartott beszéd. A napilapok fentartják azt egy napig, a hetiek esetleg egy hétig, némelyek, a könyvek fentartják azt tíz esztendeig, némelyek százig, sőt ezerig; de hát azután? Nos hát akkor, miután az évek mind elteltek, az is meghal és a világ megszabadul tőle.

*

Amint a kalendárium makacs következetessége folytán elérkezik azon idő, mikor a vadliba hűz, a daru repül arra, hol Mikes „egyedül hallgatta tenger mormolását”, — akkor a magyar ember — főleg falun — szegre akasztja kapáját, kaszáját, s neki dől annak a dolce fár nientének, mely tart egész a természet tavaszi meg-

ra elővezetnek igen jó testalkotásu 3 és fél éves csikókat, de a fentebbi oknál fogva visszautasítottatnak. Többnyire megmondják ugyan a tulajdonosának, hogy a csikó jó, de fiatal, vezesse elő tavaszkor és ha addig el nem rontja, beválik, de odahaza a faluban csak az a tény jár szájról-szájra, hogy Pál gazda ilyen meg amolyan csikáját is visszadobták. Történik pedig ez szeptember és október hónapban. November vége felé vagy december elején megjön a lókereskedő, megnézi a csikó fogát, hogy kiváltott-e már négy évre, és ha igen, akkor körülveszi a gazdát, és kezdi kapacizálni. Ugy-e a csikót meg nem vették a katonák, tavaszra is csak úgy ígérték, ha el nem romlik, én meg veszem jó árért mindjárt ki is fizetem, s rendesen legfeljebb 250 frtért az ilyen elsőrendű csikó is a kupeczé lesz.

Es úgy folyik azután a vásár a kitűnő csikóra való hivatkozással már olcsóbb árakon egész tavaszig.

Most kéri a tisztelt olvasó, mit csinál a lókereskedő ezekkel a három és fél éves csikókkal? Hát bizony beassentálja, mert az egyes lovató-bizottságok rendesen hátralékban vannak, vagyis hiányával az ezredékhez szükséges teljes korú remondáknak. December hó végén és január elején tehát vásárolják már a visszadobott 3 és fél éveseket, melyek addig a négy évre kiváltottak.

Természetes, hogy a kereskedők elhosszabb ilyenkor a java lovat, míg tavaszra a termelőnél már csak az marad, a mitől félt a kereskedő. Így a következő lovasáron újra csak az alja ló lesz bemutatva s terjed a hit, hogy a lovaszállítótól vett lovak általán véve jobbak, mint a mit a katonai lovasárokon közvetlen a tenyésztőktől szereztek be.

Mindemez állapotokat igen elősegíti, hogy szegény kisgazdáink télen

át leginkább is vannak megszorulva pénz dolgában, a mely szorult helyzetet a kupeczek kitűnően tudnak kihasználni.

Mindezek után szerény véleményem szerint, ha a hadügyminiszterium komolyan óhajtja lovaszükségletét a gazdáktól közvetlen vásárlás útján fedezni, azt csak úgy értheti el, ha

1. a katonai lovasárokat télen, rögtön az év elején tartják, a mikor a 4 éves lovakat közvetlen a tenyésztőktől fogja megvehetni,

2. ha kimondja, hogy szállítótól 4 éves lovat csak április hó 1-je után vesz, nem pedig úgy, mint most, a mikor a lókereskedőktől a 4 évesek már január hónapban vásároltatnak, míg a tenyésztőkre csak április hónapban kerül a sor, a mikor a fent kifejtettem okoknál fogva minden jó ló kupeczkézre kerül.

Ez ellen a szállítóknak sem lehetne panaszuk; ők 9 hónapon át kényük-kedvük szerint szállíthatnak lovat, míg a tenyésztőknek ugyszólván csak egy napjuk van erre a közvetlen eladásra, t. i. a lovasár napja. Magától értetődik, hogy a csikótelepeknél szükséges 3 és fél éves csikókat, úgy, mint eddig, a hadsereg őszkor vásárolná, de a tenyésztők tájékoztatására, már az őszi csikóvásár-hirdetésben ki kellene tüntetni, hogy ekkor csakis a legsikerültebb és nemes származású példányok vétetnek meg; míg a nagyobb bevásárlásokra az év eleje tüzetik ki. Szent meggyőződésem, hogy ha a hadügyminiszterium így jár el, lovaszükségletének nagyobb részét a gazdák kezéből fogja venni.

J. B.

Városi képv. közgyűlés.

1891. nov. 14.

Első tárgyal. jelentetett, hogy a szarvas-mezőhegyesi vasutvonalra pótlólag meg-

szavazott tízezer forintot tartalmazó határozat ellen. 15 napi közszemlére lett kitétele után észrevétel nem terjesztetett be. A határozat a megyéhez, leendő jóváhagyás végett fel fog terjesztetni.

Felolvasatott a szabályrendelet és díj-jegyzék tervezete a körösi 18. a. sz. átmetzésnél felállítandó szabad kikötőre vonatkozólag. A tervezet egész terjedelmében elfogadtatott,*) s 30 napi közszemlére leendő kitétele után megerősítés végett a miniszteriumhoz fog terjesztetni. Ezen kikötő használatáért, illetve a tulajdoni jognak elismerése czimén, a város az állami kincstárnak Gyulán évenként egy darab aranyat fizetend természetben.

Olvastatott Békés megye törvényhatóságának az önálló gyámi pénztárak kezelésére vonatkozó határozata, mely szerint a gyámon kívül pénztárnoki és ellenőri állomás szervezése kötelezőleg mondatik ki, s ez ügyben folyó évi december 5-éig nyilatkozni kell, ellenesetben a gyámi pénztár a központba fogna beolvastatni. A községnek féltékenyen őrzött árvatári intézménye s egyúttal a községi önkormányzata ellen irányuló azon megyei intézkedés ellensúlyozása okáért a már e tárgyban előbb kinevezett küldöttséghez véleményezés czéljából utatitott, oly megbizással, mikép e fontos ügyben jelentését sürgősen tegye meg, hogy esetleg 15 napon belül a határozat ellen a föllebbezést is megtenni lehessen.

Ugyanezen küldöttséghez utasított a megyének — a szarvasi mértékhitelítő hivatal felállítására tárgyában kelt határozata is.

Olvastatott Békés megyének a járási főszolgabíró útján leérkezett, s az 1892. évre vonatkozó községi költség-előirányzat tárgyában kelt jóváhagyó határozata. Tudomásul vétetett.

Bejelentetett, hogy a megye az 1890. árvatári mérleget, illetve a számadást jóváhagyta. Jelentés teendő f. évi nov. hó 20-ig a számadásilag kimutatott kamatok behajtása tárgyában.

Jelentetett, hogy a külső vásártér he-

*) Egész terjedelmében külön közöljük.

nyilatkozásáig. (Hajszén edes a semmittevés, ha van mit enni.) Ebben a szezonban történik a kaszinóba járás. S mivel olvasókor nincsen minden faluban, ellenben kovácműhely van, emez utóbbi képezi a gyülekezési helyet, annyival inkább, mert az uraság kocsisa is oda jár, aki egyszer-másszor külföldi hírekkel is szolgál.

Alig szakad fel a köd reggel így téli időn — még a bozontos, erősen párolgó barmok ott dulakodnak a kútnál az itatás után, mikor már gyüldögél a kaszinó törzsközönsége. Jön Botló Márton, a ki valamikor tökéletes teins ur volt, alig tudta „számát ökrének, lovának“, hanem mivel szerencsétlen neve miatt (csak is azért) folyvást botlott, szépen kiment a hátán minden birtokának, most él a semmiből, ami igen szép dominium. Minden faluban akad ilyen Jeromlott teins ur, akinek a dícsőségéből csak a titulus marad meg, az a büszke önértet, hogy „fimus Troae.“ Ez a tekintély a kovácműhelyben, az ő felvilágosítása után akárhányszor elhatározták már, hogy Szent István bizony rosszul cselekedett, Imikor a római egyházat választotta, a helyett, hogy a keletit választotta volna. Most

ő lehetne benne a muszka czár (persze magyar kiadásban) magyar rubelket ismerne a világ s a Lajthától Kamcsatkáig otthon lehetne mindenütt, és azonfelül reánk várna még a beteg ember öröksége is, ami szinte nem megvetendő várandóság. Bezzeg Botló teins ur nem követ vala el ily meggondolatlanságot a Szent István helyén.

Jön azután Deres Miska, aki foglalkozására nézve nyáron a birtokos osztálynak a maga jószágára való éber vigyázatot tanítja, t. i. csósz, (ekvüle felelős ör.) Úgy télen aztán el nem vezett tárgyak megtalálásával is foglalkozik. Kevés beszédű ember, a szót mindennapi használatra nem igen vesztegeti.

Jön azután a „Kevésbe mult tanító.“ Ugy nevezik ugyanis ifju Zabos Miskát, akit a preparándiából tulságosan fényes erkölcsi tulajdonai miatt kicsaptak. A kujon nem is annyira politikai tárgyalások miatt jár ide, mint inkább azért, hogy a majszter uram leányának, Ágnesnek, a figyelmét magára terelhesse, aki igen gyönyörűséges hajadon s abban a korban van, amikor a leányok abba hagyják már a szent János kenyér evést. Jön aztán még egy pár paraszt,

messze tolvá maga előtt a lehelletet s mind azzal köszönve be, hogy ugyancsak „döfi“ idő van odakinn.

— Mert kendtek pipogya emberek, vág oda a kovács szóval, míg kalapácsával az üllőre tett vashól tűz-szökőkutat rögtönöz.

— Könnyű majszter uramnak — jegyzi meg Botló teins ur — itt a tűz között, mint valami Vulkánusnak, folyvást melege van.

— De voltam én nagyobb melegben is, pedig olyan hideg volt, hogy keze-lába eltagyott az embereknek, de a hol golyóbi-sokkal fűtenek, melege van ott a legénynek, még a tetején is.

— Hagyja el, régen volt az már.

— Nem olyan régen, hogy valaha el lehessen felejteni.

— Igaz, hogy most meg a muszka akarnak forradalmat csinálni? . . kéri az egyik paraszt.

— De hol vesznek hozzá Kossuthot? fűzi odább a másik.

— Száz forradalomnál többet ér egy jó követválasztás — elmélkedik magában Deres Miska.

— De megritkították azt is, magyarázta Botló teins ur, igazán minden gyönyörűséget elszednek a szegény embertől.

lyiségébe a városnak 4358 négyszögöl löhe-rés földje lett bekebelezve, mi iránt a regale-közbirtokossággal tárgyalás lézen megfar-tandó. Ezen bekebelezés által a községi va-gyon kevesbedvén, az adózás és költségelő-irányzat rektifikációja érdekében ezen eset a felsőbb hatóságnál bejelentendő lézen.

Köztdomásra hozatott továbbá, hogy az artézi kut építője, Zsigmondy Béla mér-nök a városi előjárósággal tudatta, hogy a kutmedence egyik hibás s kifogásolt oldal-kövét, Hanser kőfaragó által a jövő tavasz nyiltával kicserélendi, a mire nézve írásos felelősséget vállalt.

Az árvapénztári kiadásoknak 1889. év-től mai napig terjedő jegyzéke s kimutatása tárgyában jelentetett, hogy az immáron lehetővé vált, miután a számadások meg-vizsgáltattak s jóváhagyólag elintéztettek. A mint a főkönyvek is beérkeznek a me-gyétől, a kimutatás azonnal eszközésbe fog vétetni.

1891. nov. 17-én.

Az árvapénztárnak jövőbeni kezelése tárgyában kelt megyei törvényhatósági ha-tározatra hozott küldöttségi vélemény volt a mai gyűlés egyedüli tárgya. Fontos, a kö-zség beléletébe mélyen vágó ügy az, s a vá-rosi képviselők közönye nagy mérvben nyil-vánult az által, hogy mindössze csak 20 tag jelent meg az előjárókkal egyetemben.

A képviselőt egyhangulag kimondotta, hogy a törvényhatóság 450/891. bgy. sz. ha-tározata, a községi önkormányzat körébe nyult, felesleges költséggel terheli a közsé-got a nélkül, hogy azzal hatáskörét tágítaná, és jogait gyarapítaná. Ezért azon megyei határozat ellen a törvényszerű 15 napon belül előterjesztéssel, illetve föllebbezéssel él, kérve annak az illető helyen leendő megváltoztatását.

A föllebbezés indokul szolgál az, hogy a községi árvák erkölcsi és anyagi érdekei-nek lehető megóvása céljából óhajtja a képviselőt, hogy az 1877. 20. t. cz. 174. §-a értelmében épen *gyámhatósági jog* gyakorla-tával ruháztassék fel. Ezen óhajtát előlegesen is elvileg megállapítja s a szükséges lépések

és részletes intézkedések iránt való javaslat megtételével — a véleményt előterjesztő jelen bizottságot már is megbizva. Egyebek-ben előadandó a felterjesztésben, hogy Szar-vas községe az 1877. XX. t. cz. 285. §-a értelmében a községi árvák pénzeinek önálló kezelésével a m. k. belügyminiszter által 1878. márczius 16-án 11287. sz. alatti enge-délylyel már felruháztatott, s ez, a hivatolt törvény 287. §-a értelmében szabályrende-letét 1879. április 19-én megállapítván ugyanezt a m. k. belügyminiszter 1879. júl. 16-án 32989. sz. a helyben hagyta, a mint ezt a 942/1879. k. i. biz. sz. a. kelt irata igazolja.

Továbbá Békés megye az árváigyben hozott szabályrendeletét 1890. máj. 19-én újból megalapítván, az önálló árvapénztári kezelésre jogositott községekre nézve is a 24—30 §-bani rendelkezéseket állapította meg, melyek a kir. belügyminiszter által (43/1890. b. gy.) 39106—VIII/15. sz. rendelettel 1890. július 26-án jóváhagyattak. Ezen szabály-rendeletek, mint kormányilag jóváhagyottak a törv. hatóság által egyoldalulag most nem semmisíthetők meg. Hisz ezek alapján kezelteti Szarvas községe árvapénztárait, a közgyám mint gyámpénztárnok és a segéd-gyám, mint ellenőr által együttesen, épen úgy, mint az állam a kir. adóhivatalokban az állami kincstári összes pénzeket egy adótárnok és egy ellenőr által; vagy a vár-megye saját pénzeit és a központban kezelt árvapénzeket, a fő- és alpénztárnok által, s ezzel teljesen elegendő, s helyes felügye-let és ellenőrködés mellett — felesleges és túlköltséges lenne a gyámpénztári kezelés-nek: közgyám, pénztárnok és ellenőr által leendő teljesítése.

A községek különben is remélhetőleg rövid idő alatt új szervezetet nyerendnek, s több mint valószínű, miszerint a községi pénzkezelés megállapítandó rendszere le-hetővé fogja tenni, hogy a községi pénztá-rukban az árvapénzek is kezeltessenek, épen úgy, mint az állami, törvényhatósági, községi adók stb. vagy a különféle útdok,

körházi, szegény-alapi stb. pénzek, a miért rövid időre a megrendelt költséges rendszer-változtatás épen nem indokolt.

A gyámhatósági (árvaszéki) jognak megszerzése pedig abban találja indokát, hogy itt az árvaügyek sokkal gyorsabban, a helyi és személyes viszonyok ismerete folytán szabatosabban, s anyagi tekintetből biztosabban lesznek elintézhetőek, mely elő-nyök — a bár több költséget is ellensúlyozzák.

Az e tárgyban történt felszólalások az egyes szónokok részéről, alaposan ellensu-lyozzák a megyének ez ügyben hozott hatá-rozatát, mellyel kimondatott, hogy az önálló gyámpénztári kezeléssel bíró községek sza-bályrendeletei hiányosak lennének, s nem felelnének meg kellőképen a helyes pénzke-zelési feltételeknek. E szerint nem okada-tolt a törvényhatóságnak az 1886. XXII t. cz. 28-ára tett azon támaszkodása, mely szerint ha bármely alkalommal bebizonyulna az, hogy e téren alkotott szabályrendeletünk a kitűzött rendeltetésének meg nem felelne, az bármikor megsemmisíthető legyen. Nem volt a szükségnek postulatuma arra, hogy az önálló gyámpénztári kezelést a törvény-hatóság továbbra csak is azon községnél engedélyezze, mely a helyesebb pénzkezelési rendszer természetének megfelelőleg „teljesen képzett közgyám, pénztárnok és ellenőr“ felál-lítása s választása által a határozatnak ele-gét tenni hajlandó és képes.

A felterjesztés ezen szellemében a me-gyéhez rögtön megtételni határozatott, egy-uttal a községi árvaszék felállítására tárgyá-ban mint *elői engedély* iránt a megyei közig. bizottsághoz kérvénynek benyújtása rendel-tetett el, mely ha a községre nézve kedve-zően intéztetnék el, ezután a további eljárás anyagi része, t. i. szabályrendelet, tisztí fi-zetés megállapítása stb. lenne elintézendő.

S minthogy a gyámhatósági jog meg-szerzése elvileg kimondatott, a mi egyhan-gulag történt, mégis hogy a törvénynek formáság tekintetében is elég tétessék (mint-hogy a községre ez által újabb teher há-ramland) névszerint szavazás ejtetett meg.

— Hiszen Deres, kendnek voksa sincs, — vág oda a kovács.

— Mán hogy nincs? — Az az én gusztusomtól függ. Különben a voksolás csak olyan, mint az ebédelés; ha készen van hozzá az étel, hát a bolond is megeheti.

— Hogyne volna Miskának voksa — billent az egyik paraszt a bajuszával — hi-szen nemes ember, az apja főispán volt a . . . juhok közt.

Erre általános kuncogás hallatszik, még Franczi, a német kovácslegény is meg-ereszt egy stájer mosolygást.

— Mán a volt, ami volt, replikáz Mis-ka, legalább nem a vármegyeház földalatti részeit tapasztalta, mint a kend apja. Újabb nevetés, de a Miska javára.

A paraszt arczán lángot vet a sértés s neki huzalkodik, hogy azért megérem én meg azt az időt, amikor elfúj a szél kend-tek a talpa alatt.

(Költői kifejezése a felakasztásnak.)

Ezen társalgásnak — mint látjuk — csak a fele gorombaság, a másik fele kedő-lyesség. Igaz, hogy a „Hatvani utcabeli kaszinó emberei“ ilyes beszédekért meglü-

völdöznek egymást, de Deres Miska és tár-sai ilyen bolondságra nem vetemednek.

A disputa tovább is tartana, ha a „ke-vésbé mult tanító“ bejövetele még nem za-varná, aki gyalázatos alattomosággal régen kiszűkött volt s bizonyosan Ágnes leányasz-szonynál vizitelt azóta. Legalább erre enged következtetni Franczi legénynek a szeme-járása. Mert tudnivaló, hogy ő is eped a majsztram leányáért s bizonyára több jussal, mint ez a léhűtő, félben maradt tanító. Pe-dig egyszer már kemény leczkét kapott. A dolog úgy történt, hogy a tanító három czi-gánnyal az Ágnes ablaka alá vakmerőskö-dött s mikor legjobban húzatta azt a nótát, hogy:

„Sirok, mint a zápor eső,
Hogy téged szeretni késő.“

a Franczi legény egy francia sróf-kulcs-csal úgy oldalba figyelmeztette, hogy egy hétig nem szedte szabadon a lélegzetet. S mégse tanult.

Azonfelül Ágnesnek is jobban tetszik a Franczi, hiszen a családban van és olyan jó, szelid, birkafejta az a német. El is du-dolja a vasaló, vagy a varró mellett azt a német nótát, melyre a Franczi tanította:

„Hallom — kedvesem
Kalapácsot forgat,
Csörömpöl csattogat.
Elzúg a távolba,
Mint harang moraja
A messze téren.“

Ezek így lévén, igazán kvalifikálhatlan erőszakoskodás a tanítónak Ágnes körül való legénykedése. Azért most is, mikor belép a műhelybe, arczán azzal a széles, szemtelen mosolygással, mely az elbizakodottság jele, a Franczi olyat vág kalapácsával a tüzes vasra, hogy az ott levőknek szeme-szája tele lesz szikrával.

Azonban új vendég érkezik. Enyelgi Orbán, a parádés kocsis jön be a pusztáról, a lovakon van valami igazítani való, ami-hez kovácsmesterség kell. Ez néha egy-egy hírlapot is hoz a zsebében, amit olvasnak. Most is diadalmasan húzza elő bekecse zse-béből s fennon dicsekszik, hogy a fiatal gróf ott volt a királyi vadászaton, négy da-rab vaddisznót lőtt, ott van az ujságban.

— De nem a négy disznó? — incsel-kedik Botló uram . . .

— Nem ám, hanem a mi urunk neve, mindjárt a királyé után, hiába rezonéroz a

Itt csak egy képviselő találtatott, a ki szavazni nem akart, a többi mind egyhangulag az elv elfogadására adta szavazatát.

A másik tárgy volt a mértékitelesítő hivatal felállítására. A megye 300 b. gy. 10104-iki 1891. sz. határozatával megkivánja, hogy a hitelesítő egyének határozott fizetés adassék, mert a befolyandó díjak, (melyekről a megye a község javára ezennel lemond), ellenkeznek az 1874. VIII. t. cz. alapján a földmívelési és iparminiszteriumnak 1841/874 sz. rendeletének 10. §-ával. Jelentést kíván továbbá arról, hogy a hitelesítés mely ágát kívánja a község gyakorolni, és hogy a díjakat mily mérvben óhajtja megállapítani? — A hivatalnoki fizetést illetőleg újabb kérelem felterjesztése határozottatott az előbbi díjazás, t. i. a befolyandó díjak fenntartásával, minthogy különben ez állásra más egyént (alkalmasat) kapni nem lehet, ily honorariumra pedig vállalkozó épen most akadt, mely alkalmat elszalasztani nem volna tanácsos. — A többire pedig be fog jelentetni, hogy a hitelesítés a súly-ür- és hossz-mértékek minden ágára, még pedig az illető k. miniszterium által kiadott tariffa szerinti díjakkal fogja kiterjesztetni.

Végül a kutya-adó ügyben az ebtartási bárczák miseriája is fel lön az előjáróság által említve, de ez ügyben most már intézkedni nem lehet, csak végre kell hajtani azt, a miről el lehet mondani, hogy bizony távol áll tőlünk, mintha „kutya bajunk” sem volna, mert bizony bizony, kutya, még pedig rossz kutya van a kertben mely a községnek több mint 300 frnyi gondozásába került.

A gyűlés d. e. 11 órakor oszlott el.

Szabályrendelet és díjjegyzék tervezete

a körösi 18-a számú átmetszés balpartján, a nmlgu földmívelésügyi kir. min. 1890. máj. 16. 28969. sz. leiratával Szarvas község részére engedélyezett szabad kikötőre vonatkozólag:

1. §. A szabad kikötő területe a XVIII. a. sz. körösi átmetszés baloldalán nyugati irányban, a kompfeljárótól 20 m. távolságra kezdődik, s innen a csatorna és deponia közt

haladva 600 méter távolságban végződik; a két végpont oszlopokra szegzett táblákkal jelöltetik meg.

2. §. Az 1. pontban körülírt terület rakhelyül szolgál.

3. §. A szabad kikötőnek a 18-a sz. átmetszésbe nyúló partján a kikötés következő díjak befizetése mellett engedtetik meg; fizetendő tehát

a) Egy 30 méternél hosszabb hajó után — tekintet nélkül tartalmára, naponként 30 kr., a kikötés azonban csak 30 napra terjedhet, azontúl a vízi jármű eltávolittatik.

b) Egy 20 méternél hosszabb hajó után — tekintet nélkül tartalmára — naponként 20 kr. — a kikötés azonban csak 30 napra terjedhet, ezentúl a jármű eltávolittatik.

c) Egy 20 mnél kisebb hajó után — tekintet nélkül tartalmára — naponként 10 kr.

d) Egy dereglye után — tekintet nélkül tartalmára — naponként 5 kr.

e) Egy negyed tutaj után naponként 5 kr. — szintén 30 napra terjedőleg.

f) Egy 1/4 tutaj után, melynek rakománya fűrészelt vagy egyéb feldolgozott árukból áll, naponként 8 kr. — a kikötés 30 napra terjedőleg.

g) A ladikok és csolnakok díjtalanul köthetnek ki.

4. §. A szabad kikötő területének használatá után következő díjak fizetendők:

a) Vizen érkező tárgyak s áruk által elfoglalt terület minden □ métere után — magasságra való tekintet nélkül — naponként 2 kr. egész 30 napig terjedőleg: ezentúl további időre, mely azonban 60 napot túl nem haladhat, naponként 1 kr.

b) Oly áruk vagy tárgyak után, melyek a rakhelyen el nem helyeztetnek, hanem közvetlenül a járműről vagy vízről el — illetve oda szállittatnak, díjak nem követelhetők.

c) Azon esetben, ha a 18-a sz. átmetszés vize előttené a kikötő területét, érdekelt feleknek megengedtetik, hogy a rakhelyen levő árúkat ideiglenesen a deponián helyezték el, az áradásnak a mederbe vonulása esetén azonban kötelesek lévén árúkat tovaszállítani a deponia igénybe vételeért díj nem szedhető.

5. §. Elemi csapások következtében kikötőni kénytelenített vízi járművek, vagy a parthoz sodort áruk után, sem kikötési, sem rakhely-használati díjak nem szedhetők. Ha azonban ezen áruk a raktár területére kirakatnak, s illetőleg azok, valamint az ily vízi művek 24 óra alatt tulajdonosuk által

el nem távolittatnak, az azontuli időre a 3. és 4. §-ban megszabott kikötési és rakhelyi díjak fizetendők.

6. §. Ha a szabad kikötőben kikötött jármű stb. a 2. §-ban jelzett határidő betelével, a tulajdonos által azonnal el nem távolittatik a szabad kikötőből: az a jár. főszb.-ság által, a tulajdonos kára, veszélye és költségére távolittatik el, s 8 napon túl eltöltött idő után a 3. §-ban elsorolt díjak tizszerezésének megfizetésére kötelezhető.

7. §. A 3. §-ban megszabott rakhely-díjak a 4. §-ban megszabott rakhelydíjak, úgy nemkülönb a 6. §-ban körülírt eltávolítási költségek biztosítására és kielégítése alappján első sorban az árúk szolgálnak; minek folytán ezek mind az ideig, inég a díjak és költségek le nem fizettetnek, el nem távolíthatók.

A díjak és költségek az esedékességtől számítandó 9 nap alatt közigazgatási uton, 8 napon túl csak a szarvasi kir. jár. bíróság útján hajthatók be.

8. §. Befizetett díjak visszatérítésének helye nincs.

9. §. A díjak megfizetése a dijszedő által minden esetben a fizető nevét, a fizetés idejét, a fizetett összeg mennyiségét kitüntető bárczával nyugtáztatik, mely is kívánatra az ellenőrző közegeknek esetről esetre felmutatandó.

10. §. A jelen szabályrendelet keretéből az egyes felek és Szarvas városa, mint a szabad kikötő birtalója közt felmerülő vitás kérdések közigazgatási uton a szarvasi járás főszolgabírája által intéztetnek el, a kinek határozata ellen a marasztalt fél csak is bírtonon kívül felelbezhethet.

Közbirtokossági képviselőt.

1891 nov. 13-án.

Elnök, Haviár Dani a jelen volt tagokat üdvözölve, mindenek előtt történelmi adatokkal bővítve előterjeszté, miszerint a körösi nagy híd ügye, f. é. nov. 7-én végleg befejeztetett, a mennyiben a híd, a keresk. m. k. miniszternek f. é. szept. 9-én 56301. sz. a kelt rendelete folytán, Békés megye által tényleg átvétetett, illetőleg annak átadatott. 1889. okt. 25-én képviselői határozattal — a reg. közbirtokosság anyagi hátrányára kezelt város-híd — a törvény értelmében — mint országos utvonalon álló

teins ur, a maga neve sohasem lesz benne az ujságban.

— No ne haragudj fiam Orbán, igazságod van. Hogyan jutnánk mi az ujságba? Csak az urakkal történik, a szegény ördög dolga keresztül esik az emlékezet rostáján, mint az apró buzaszem.

— Hát követválasztás mikor lesz már Orbán? — kérdi Deres Miska.

— Sohasem. Beszélte a kulcsár, aki a gróftól hallotta, hogy a király ráirta az országot a feleségére s a felséges asszony nem szereti a verekedéseket.

— Vagy ugy lesz, — tódítja Botló ur, hogy asszonyokból választanak képviselőket. Milyen sikoltozás lenne akkor az ellenzéki padokon s a tisztelt képviselő görcsös rohamok közt vitetnék ki a házból.

— Nem lesz az igaz ugy se, nem engedi azt a férfivirtus — bölcsekedik a majszter.

— Hoczi hát azt az ujságot — szól

a kocsisnak — mi van benne?

És elkezdik egymás vállán keresztül olvasni, betűzni a nevezetes dolgokat. Olyik jeles hír fölött eszmét cserélnek. Mikor az olvassa Botló, hogy a király szombaton este Gráczból haza megy Bécsbe s kérdésbe tesz, hogy miért: Deres Miska alaposan megfejtí, hogy hát „tisztát” venni, mert vasárnap következik. Az obstrukciót, indemnitit teljesen nem értik, sőt nem a Wekerle „konvertálását” sem, pedig Botló uram életében sokat konvertált. De hát náluknál magasabb balandók is bakot lőnek néha az ujság idegen szavaival. Egy Telecskamenti községben laktam, ahol olvasólőr is volt s a községi orvostól (prima persona) le egész a felelős őrig (ha ugyan ő lefelé számít) mindenki a Cavaignac nevét következetesen Káva Ignácznak olvasta. Szörnyen mulatságos volt ez a dolog.

Mig azonban az ujságot studérozták, Orbán kocsis átlépett a „Kukacz” zsidó

koresmájába, mert ő a torkát külsőleg ugyan gyapotkendővel, de belsőleg pálinkával szokta melegíteni. A parádés jószágok unalmukban ott kapálták a havas földet, tágra nyílt orrlukaikból ömlik a meleg pára, nyugtalanul néznek jobbra balra, mert hát a ló olyan, mint az asszony: szereti, ha melléte van a gazdája.

Vége Enyelgi Orbán előkerül a csapszékéből, megsimogatja a lovait, s azok mintegy mosolyogva fogadják, aztán elhajt a pusztára. A kaszinó népsége is oszlik. A violaszin égből leszolgál a hideg levegőáramlat, az este is közel lehet, mert a bozontos marhákat itatják. Franczi legény olyat néz a távozó „kevésbe mult tanítóra”, a mely nézés fölér egy hátba ütéssel. Ellenben az udvarra szolgáló ablakból hangzik a nőla, vagy csak Franczi véli hallani;

„Kormos kőhon ül
Az én szerelmeseim,
Elmegyek, meglesem,
Mint szuszog fuvója,
Lángoló tűz szórja
Szikrával körül.”

faalkotmány, a megyének ingyen s minden kárpótlás nélkül felajánlatott, de akép, hogy azon vámszedési jogot senki se gyakoroljon, miután ezen kiváltságáról a reg. közbirtokosság örökre lemondott. — A megye elvileg s kötelesképen a hidat elfogadta, de feltételenül azt köte ki, hogy azt a közbirtokosság használható s jó karba helyezze, a vámszedési jogot a megyére ruházza, egyúttal a meglevő vámbázat területével együtt a megyének díjtalanul átengedje; sőt a mennyiben az országut vonalán álló hid idő folytán megrövidíttetnek, a szükséges föld a gát felépítéséhez közvetlen e hid szomszédságából adassék. — Ezen feltételekhez a birtokosság nem járulhatott, mert a) az eltörölni szándékolt vámszedést újból felállítani úgy a városi közforgalom hátrányára, mint a kereskedelmi forgalom élénkítése tekintetéből hajlandó nem lehetett, különben is a város lakosságát, mely eddigelé vámentes volt, míntszabad polgárokat, újabb terhek — még pedig feudális rendszerből folyó teher veszélyeinek kitenni nem akarhatta; b) a vámbáz épületére s területére pedig a megyének szüksége épen nincsen, miután a vámszedési jogot gyakorolni nem fogja; c) a hidgáthoz szükségelt földet sem adhat a birtokosság, minthogy ottan épen a legjaya földjeit volna kénytelen megrongálni, — különben a megyének módjában áll a 18-a sz. körös-átvágás magas és fölösleg földhányásából elegendő földet beszerezhetni. Egyebekben d) a közbirtokosság a hidat, a miniszterium közgei által megállapított tervszerint saját költségén jó karba helyezendi, a mint azt tényleg eszközölte is. Két évig tartott az alkudozás, miniszteriumhoz való föllebezés sat., míg végre a keresk. miniszter végleg döntött s a megyét utasítá, hogy a hidat pusztán vegye át.

Ezen rendelet, és az átadás s átvételről f. évi nov. 7-én felvett jegyzőkönyv felolvasása után — minden e tekintetbeni intézkedés helyeslőleg tudomásul vétetett. A mennyiben pedig a vámszedési jog f. é. decz. 31-ig bezárólag hasznóbérbe van adva, az átadás napjától a hidat javítani s gondozni a megyének teendői közé soroztatott: ez okból a még hátralevő 55 napra esedékes 166 frt 65 kr. hasznóbér a regalepénztárból kifizetésre utalványoztatott.

Éképen ez ügy befejezésével a közbirtokosság törekvése teljesen eléretett, új hidat építenie nem kellett, s a hidon való szabad forgalom a lakosok, vidékiek és a kereskedés anyagi előnyére tökéletesen biztosított. A vámszedés tehát 1892. január 1-ső napjától teljesen megszüntetett, s a hidon való átkelés e naptól fogva ingyenessé váland.

Az új külső vásártér ideiglenes czédulájára kiesnynek bizonyulván, a szomszédban levő háznak helyisége — ehez pótlólag még kibőveletett addig, míg a vágóhid, rendes czédulájázzá átalakítható lesz.

A városi munkások piaczi enyhelyére vonatkozólag a város képviselőtestületével — annak felhívása folytán — tudatandó lézen: mikint e tárgy iránt a közbirtokosság képviselöte is érdeklődéssel viseltetik; azonban hivatra nem érzi magát s kötelezve sem lehet arra, hogy a helyiség anyagait ő szolgáltatassa. Egyebekben a tisztviselőség megbízatik, hogy a város előjáróival ez ügyben értekezzenek, az alkalmas hely ezen czélra az illetékes iparhatóság által kijelöltessék, a város által felszereltethessék, de egyúttal a

hely tisztán tartásáról is gondoskodják.

A néh. Lérneszt-féle hagyatékából a ház a képviselőt nyilvános árverésen — mint egyik hitelező — örök áron megvévén: a jár. fősbíró a kiskoru árvák érdekében bizonyos követeléssel lépett föl hivatalból. — Az elnök megbízott, hogy ez ügyben jelentését tegye meg.

Jelentetett, hogy a volt zárgondnoki díjazás befizetésében a város lön elmarasztalva. — A mennyiben a közbirtokosság bizonyos kisebb összeg befizetésére szintén utaltatott, holott a zárgondnok által visszatartott m. e. 500 frt. megtérítése sem rendeltetett el, ez okból az ítéletet megfölebbezni kellett. — Tudomásul vétetett.

Elnök jelenté, hogy a pénztár vizsgálatánál mindent szokott rendben talált s hogy a pénztár készlete gyarapodott. Tudomásul vétetett.

Bemutatott azon árverési jegyzőkönyv, mellyel a külső vásártér elfoglalásával üresen maradt, s eddig 4 frt 60 krral holdankint hasznóbérbe kiadott, de a vásárlással megszüntetett bérlet folytán fennmaradt legelő, holdankint újból 8 frttal kihasznóbéreltetett. — A szerződés megerősített.

A nyári vihar által megrongált fogadói s egyéb épületek tatarozása, nyilvános árlejtés útján 76 frton kiadatván — helyeseltetett. Ugy a Sas-fogadói jégverem, s a szolgálka kamarácskaja és a cserépgyári lebontott ólacska — 44 frton helyreállítván, utólagosan jóvá hagyatott. —

Szekretár Pál bérlő, az általa kivett földet Misur Györgyre ruházván, kérvénye folytán beleegyezését adta a képviselőt.

Hasonlag a Sas-fogadói sötét konyha átalakítása is engedélyeztetett a bérlő költségén, aképen azonban, hogy a beruházás ezen átalakítással a bérlet leteltével a közbirtokosság tulajdonává maradjon minden díj nélkül.

A sörházi bértanyán a bérlő a takarmányt ott helyben elfogyasztani köteleztetvén, ez okból egy kut kiásatását kérelmezi. Saját költségén a kútnak felállítása engedélyeztetett.

A külső vásártéren egy nagyobb szabásu kútnak felállítása szükségesnek találtván ilyenek felállítása elrendeltetett, még pedig az azon téren álló használhatlan kút, és a sörháznál fölöslegessé vált egyik kút anyagainak felhasználásával. Ezen környék lakosain egyúttal segítve lesz, mert itt nagy a víz-hiány.

Szóba hozatott a regaletnalajdonosok részvényeiről vezetett főkönyvben történő átírások ügye. — Az e tárgyban folyomódások mindenkor a képviselő testülethez lesznek intézendők, családi kivonatokkal, esetleg átadási bírói okmányokkal felszerelten, minthogy az átírás megengedése által a főkönyv, kell, hogy hitelesen tükrözze vissza a valódi birtoklást, illetve tulajdoni jogot. —

Végül olvastatott azon küldöttség jelentése, mely a még ki nem szedett s régen esedékessé vált reg. osztalékok jegyzékét készítő. — Ezen nagy gondnal és a gyűlés által is méltányolt fáradsággal készült jegyzék folytán a még eddig a pénztárból ki nem vett osztalékok kiadása elhatároztatott, s erre a pénztárnok utasított, azon megjegyzéssel azonban, hogy ha valamely tételnél az illetékesek — hagyományosok — sze-

mélyében, vagy bármiképen is kétség esete forogna fenn, ilyenkor a pénztárnok a vitás ügyet leendő elintézés czéljából esetenként a képviselőtnek jelentse be. Különben pedig egyúttal utasított a pénztárnok, hogy az osztalékokról a készített jegyzék alapján külön kimutatású könyvet vezessen. — Megemlítendő, hogy az 1875. 1878. 1881. 1884. 1886. 1887. és 1890-91. években történt pénzkiosztásból 900 frtot meghaladó osztaléki összeg még ki nem vétetett s így az kiadandó lézen az illetékeseknek, illetve utódjainak. — Azonkívül a pénztár javára maradt 15 szellér-ház és 27/8 sessio utáni osztalék, minthogy e birtok vétel útján a közbirtokosság külön tulajdonát képezi. —

Ezzel az ülés késői déli órában bezáratott.

MI UJSÁG?

— **Hivatalos látogatás.** *Novák Kamil*, a bgyulai kir. törvénytörvények elnöke, f. hó 19-én városunkba érkezett s pénteken és szombaton egész nap a legapróbb részletekre kiterjedő szemlét tartott a kir. jbirósági hivatalban.

— **Kérelem.** A szarvasi főgymnasium régebbi értesítői annyira elfogytak, hogy szolgálatkésztségünk daczára sem tehetünk sok társintézet mind gyakrabban ismétlődő azon sürgetésének — eleget, miszerint a könyvtárakban fenntartott program-gyűjtemény utólagos küldeményeink által kiegészíthessék. Miután Szarvason újabban s régebben az iskolánk iránt érdeklődő művelt közönség körében oly bőven lettek a már más gymnasiumok által keresett programjaink kiosztva, hogy bizvást föltehető, mikép azokból sok lenne utólagosan is megszerezhető. ha csak a könyvszekrények fenekét egyik másik t. gyűjtő átnézni sziveskednék: tisztelő alázattal fölkérem, legyenek szivesek a szarvasi főgymnasium 1840 — 1850 — 1890 éveiről fennmaradt értesítőkből a hiánytalan példányokat alólírotthoz átszolgáltatni. Meg vagyok győződve, hogy egyesek könyvtárában az úgy is időszerű értékkel bíró füzetkék csekély — csak nem semmi becsesél nem bírnak, holott egyes intézetek gyűjteményeiben a hézagosság bántó érzéketlenség hatásával bír arra, ki a multra visszatekinteni óhajt. Ez bátorít kérelmem körözésére! *Benka Gyula*, főgymn. igazgató.

— **90,000 frt birság.** Szegény embernek örökségül is megjárna az a horribilis összeg, mely a gr. Károlyi-féle birtokot vásárló konzorciumot birság czimén fenyegeti. A pénzügyigazgatóság ugyanis felhívta a helybeli kir. adóhivatalt, hogy a konzorcium által mindeddig be nem mutatott adásvételi szerződést beszerezze, s annak alapján a törvényes illetéket és birságot kirójjá. No de ezért ne essenek kétségbe a földvásárlók, a konzorcium elnöke, hivatalánál fogva is igen jól tudja azt, amiről a tek. pénzügyigazgatóság, úgy látszik, megfélekedett, hogy t. i. törvény szerint csak az örök eladásvételi szerződés illeték-köteles, itt pedig az majd csak a vételár teljes lefizetése után lesz kiállítva. Ez idő szerint még csak ideiglenes szerződés áll fenn a felek között, aminek semmi köze az illetékhez, annál kevésbé a birsághoz!

— **Miniszteri iskolalátogatóul** Szarvas város és határa részére a községi előjáróság *Zilinszky Istvánt*, a békésmegyei gazd. egyet. titkárát ajánlotta a vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszteriumnak.

— **Köszömlén.** A 18-a sz. körösi átmetszésnél létesített szabad kikötőre vonatkozó szabályrendelet a község házában 30 napra közzéírásra ki van téve.

— **Táncpróbabál.** *Dobos* Adolf, ismert jóhírű táncmester idei próbabálja — bár a már régebben „levizgázott” táncosok túntetőleg távolmaradtak — elég szép sikerrel tartatott meg f. hó 14-én a Bárány emeleti termében. A jelenvolt hölgyek névsorát a következőképp állítá össze tudósítónk: Ott voltak a leányok közül Paál Nellike, Medveczky Anna, Konstantinovic Szidike, Szendy Emília, Somogyi Juliska, Radimetzky Vilma, Tóth Ilonka és Vilma (Inoka), Ländler Amália, Darabos Jolánka (Szent-András), Bácskai Etel, Benka Jolán, Jancsovics Nelli, Sárosy Lina, Kicska Amália, Kovács Gizella, Réthy Ilonka, Laukó Irma, Bencur nővérek s a leányiskola táncztanuló növendékei. Az asszonyok közül: Dózsa Andorné, Özy. Pokonándy Sándorné, Darabos Sándorné, Bácskay Jakabné, Kovács Sándorné, Tájber Gusztávné, Tabajdy Sándorné, özy. Szlovák Jenőné, Ponyický Györgyné, Réthy Sándorné, Boross Vilma, Práznovszky Ferenczné, Konstantinovic Györgyné, Terray Lászlóné, Grabarics Ivánné, Dérczy Péterné, Somogyi Elekné, Szabó Józsefné, Laukó Mátyásné, Sárosy Sománé, Grosz Arminné, Wolfmann Jakabné stb.

— **Eljegyzés.** *Fábricsi* Soma, községi jegyző Bsztrandáson, nov. 19-én jegyezte el *Urbanek* Mariska kisasszonyt, — *Urbanek* Nándor takarékpénztári igazgató szép és kedves leányát.

— **Papválasztás.** A békés-csabai népes gyülekezet másik lelképásztorává folyó hó 15-én *Kören* Pál, pítvarosi lelkész választotta meg. Amily fájdalmas a pítvarosi egyház vesztesége, ép oly nagy nyereség *Kören* a csabaiaknak, mert újonnan választott lelképásztoruk nemcsak kisded gyülekezetében timóthenskodott híveinek boldogítására és közmegelegedésére, de egyszersmind hatalmas és tevékeny vezérférfia ő az egész békési esperességnek is, s ez alkalomból úgy a csabai ág. ev. egyháznak, mint választott új lelkészének a szerencsés sikerű választáshoz mi is őszinte szívből gratulálunk.

— **Hymen.** Réthy Béla gyógyszerész e hó 18-án jegyezte el *Vidovszky* Erzikét, *Vidovszky* Károly csaba főpénztárnok leányát.

— **Színészet Kondoroson.** Szigethy Jenő 7 tagu színtársulata most Kondoros közönségét szórakoztatja, szép pártolás mellett tartván előadásait a csárdában. A társulat jobb erői az igazgatón és nejeen kívül *Bogdán*, ügyes komikus és *Farkas* Janka. Bérletet 6 előadásra gyűjtöttek.

— **Esküvői álom.** Városunk egyik nevezetességével, a névnapok és ünnepek rendezés felkösztöntőjével, a lakodalmi menetek hűségese kísérelőjével s a lakodalmi vacsorák buzgó fogyasztójával, Kis és Nagy Brinzásfalvi Brinzás (alias Bencz ur)-unkkal történt minapában ez a csodálatos dolog. — Egy jómódu lakodalmi menethez csatlakozott hogy szokása szerint — ohne Einladungs jelen legyen az esküvőn s azután kivegye részét az elég szép kilátásokkal kecségtető lakomán. A templomban szent áhitattal hallgatta a 8—10 párt örök időkre egybekötő beszédet, s miközben azon tünődött, mily okos ember lehetett az, ki a lakodalmak nemes szokását feltalálta, lelke a magasztos eszmék hatása alatt szárnyra kerekedett, s elhagyván az őszi nedvesség által átfázott testet, és az álmok országába repült. Ott éppen *Argirus* királyfi, meg *Tündér* Ilona lakodalmát ülték a tündérek s hősünk tiszteletre méltó lelkét megpillantván-ujjongó örömmel vették maguk közé s igazi tündér, illedelemmel az asztalfőre ültették. Brinzás-

sunk lelke felfogván helyzetének előnyeit, komoly öntudattal fogyasztotta a tündérlakoma fogásait. A jó marhapaprikás (mert azt is eszik ám a tündérek), kövér csirke-liba peccsenye, brinzás rétes, sült tökből álló falatok egymás után tüntek el a lélek kiéhezett gyomrában s a tündérek itala tüzes tokaji alakjában alig bírta csillapítani égő toroka szomjuságát. Már a tortákra került a sor. Brinzásunk elé egy 2 méter magas és 1 méter kerületű égett tortát (egy darabban) vitt egy gyönyörű tündérlány s ő az élvezendő édesség láttára emberi szokás szerint műértően esettintett a nyelvvel, de ez volt vesztire. Tündérországból nincs helye az emberi szokásnak. A torta nagy robajjal összetört s a lélek rémülve futott vissza a templomban hagyott testbe. S uram isten! felébredve mit lát hősünk? A templom üres ő egymaga benne, megy az ajtóhoz, az ajtó bezárva. Bezzeg a pap meg a lakodalmas nép nem élvezvén tündérlakomát, gyorsan végeztek és Brinzás urat ott felejtették. Mit tevő legyen! Megy az ablakhoz, dörömbölni kezd. A gyerekek akkor jöttek az iskolából meglátják a tündérországból visszatért hóst, összecsoportosulnak, lármát ütnek, odajön egy pár asszony, néném, strajkoló munkás s egész vásár támad a templom előtt. A gyerekek egyike másika elkiáltja: „Nini Brinzás!” Ez dühösen szidja őket az ablakon keresztül, a gyerekek nyelvet öltögetnek, ez ökölrel fenyegetődzik. Nagy sokára meghallja ezt az egyházi, Brinzást kiszabadítja, mire a gyereksereg szétszalad. Brinzás utánok s kergeti őket míg eszébe nem jut, hogy jobb lesz elmenni a lakodalmi házhoz. Ugy is tett s ott fünek-fának eldicsekedett, mily pompás lakomát élvezett az álmok tündérországaiban. Egészségére válják!

— **A társ. leányiskola választmánya** az iskolai énektanítás sikerének emelésére egy zongora beszerzését határozta el mult heti vál. gyűlésén, melynek fogantatásával *Moravcsik* Géza int. igazgató s *Varga* József énektanár bizattak meg.

— **Kutya-dolog.** A vármegyétől mult héten érkeztek le a közs. előljáróságához az ebtartási bárczák, melyek a lakosság között legközelebb ki fognak osztatni. Tartozik azt mindenki adóköteles kutyája nyakára kötve hordatni. A megyei szabályrendeletnek — e tárgyra vonatkozó részét tájékoztatás végett jövő számunkban közöljük.

— **A pítvarosi ág. ev. egyház** üresedésbe jött lelkészi állására az ottani hívek nagy többsége — mint bennünket étesitenek — *Keviczky* László kondorosi lelkészt, lapunk buzgó munkatársát emlegeti.

— **Tornaügy.** A szarvasi férfivilág körében egy életrevaló eszme pendült meg s kezd megvalósulni, a felnöttek tornázása. A mult héten már meg is kezdődött a gymn. tornacsarnokban *Oldi* Miklós tornatanár vezetése mellett az együttes gyakorlás. Érdekes látvány a rugékony úde fiatalság között egyneműly hízásra hajlandó, a családi élet duzzadó párnáján elkényelmesedett családapának nekirugaszkodása! Nehezeu megy biz az, de aférfias testedzés szempontjából jó lesz azt mitmaacholni! Kitartást kívánunk e meglett korú tornázóknak!

— **Cseléd mozgalom** volt mult vasárnap *Lóvy* Fülöp kondorosi bérlő majorjában, melyben a nagy számu cselédségen kívül maga a bérlő házi gazda is részt vett. Egyik béresének ugyanis két lánya ment férjhez, ezeknek lakodalmát a majorbeli csinos urilak helyiségeiben tartották. Maga a háziur nagy előzékenységgel rendezte a

mulatságot, ellátva vendégeit borral, szivarral. A kondorosi intelligencia csaknem teljes számban ott volt a sikerült lakodalmi mulatságon. A tánczolóok az ev. egyházzól is megemlékeztek a háziur ösztönzésére összeadva 2 frt 14 kr. összeget.

— **Békésvármegye képes naptára.** A napokban jelent meg Csabán, a „*Corvina* nyomda” kiadásában Békésvármegye képes Naptarának második évfolyama. A naptár a hivatalos és naptári részen kívül egész kötetre menő szépirodalmi dolgozatokat tartalmaz és a 60 kr-ért valóban sokat nyújt. *Reiszig* Ede főispán, gróf *Wenckheim* Frigyesné, *Nagy* Károly árvaszéki elnök, *Fábry* Sándor főjegyző, *Duttkay* Béla polgármester, a gyulai árvaház és a naptár munkatársainak sikerült életrajzait és arcképeit hozza. Kaczagató élczek illusztrálva quamtun satis van benne. Megrendelhető Szarvason lapunk kiadóhivatalában.

— **Kluzmann redivivus.** Azt tartja a magyar példaszó, hogy akinek holt hírét költik, nem léssen annak hamarosan halála. Ha ez igaz, (pedig hát mért ne lehetne az?) szivesen gratulálunk *Kluzmann* Tódornak, derék szobafestőnek, kiről újdondásunk téves információja folytán halálhír került lapunk mult számába. Az ő kívánságára, s az igazságnak megfelelőleg készséggel revokáljuk a szomorú hirt, kívánva, hogy éljen még sokáig s adjon lételt sok szép pingált szobának és — hazafias szónoklatnak.

— **A közs. útdadó-hátralékok** nagy mértékben felszaporodván, az adóügyi jegyzői hivatal felhívja a hátralékban levőket tartozásaik mielőbbi lefizetésére. Az ez okból letoglalt zálogtárgyak a hét folyamán elárverezés végett be fognak szállítatni.

— **Mégint mérnökök** vannak Kondoroson reparálva a legújabb felmért birtok mappáját, melyen több fogyatkozást talált a szakértő bizottság.

Báli selyemszövetek 60 krtól 6. 33 frtig méterenként — (körülbelől 300 különböző minta- és színben) küld ruha- és darabszámra portó- és vámmentesen **Henneberg G.** gyári raktára (cs. és kir. udvari szállító) **Zürichben.** Minták forduló postával küldetnek. Levelekre 10 krajczáros levélybélyeg ragasztandó.

CSARNOK.

Elfeledett ember.*)

A nagy fényvel bútorozott szobában, az ovál-asztal mellett férj és feleség ül.

A félig lecsavart függő lámpa homályos fényt terjeszt a szobában, s a boldog pár arca csak akkor világosodik meg, ha a kandalló hamvadó parazsa lángra lobban.

A szép asszony szemében földöntúli boldogság ég. Közélebb vonja székét férjéhez, átkarolja nyakát és beleméri nézésébe.

— No mondj, beszélj valamit nőtlen korodból!

Olyan esdőleg néz, olyan lágyan, behízelgően szól, hogy kérését nem lehet megtagadni.

A férj ajka mosolyra nyíll, keblére öleli azt a havas arcú asszonykát s „beszél nekij nőtlen korából.

— Miniszterem kegye X. megye székvárosába helyezett törvényszéki jegyzőnek. Száraz kenyerem már volt, a mit mogoszhattam volna valami szép leánnyal.

*)Mutatvány a *Christó* Miklós által jelesen szerkesztett „Békésvármegyei Naptár”ból. Ara 60 kr.

Észemhez, jövőmhöz is lehetett bízni. Alig tettem meg a szokásos első látogatásokat, a mamákat már megnyertem. Alig vettem részt egy pár házi mulatságon, a leányok már elragadtatással beszéltek csárdás-tánczomról.

Arcomat érdekesnek, megjelenésemet elegánsnak, figyelmemet tapintatosnak, bók-jaimat találóknak deklarálták.

S mikor megtudták, hogy a Muzsának is áldozom, hogy a lant hurjait eredmény-nyel pengetem, csak hamar „ünnepelt“-té lettem.

Eljárom a családokhoz, tettem a szépet mindenütt.

Mindegyik leány szeretve hitte magát, pedig az én szívem már akkor nem volt szabad.

A szép asszony arca, ki nagy figyelemmel hallgatja az elbeszélést, elhalványul, alig hallhatólag szól:

— Folytasd!

— Minden mama jogot formált hozzám, s mindegyik meginvitált uzsonnára vagy estélyre.

„Ugyan kedves Sarkadi, mikor nőül már meg?“ — tevé fel a kérdést több ízben Tarhosné nagysága.

— Alig várom a pillanatot, hogy a boldogok eme kastjába felvétethessem magamat. Mihelyt valakinek viszonvonzalmáról meggyőződöm, azonnal megállapítom boldogságomat, — szólék, s véletlenül Laurára tekintettem.

— Véletlenül?

— Igen!

— De igazán véletlenül? — csak ugy reszketett hangja e kérdésnél.

— Természetesen!

A szerető feleség e határozott kijelentésre gyöngéden megszorította férje kezét.

— Hát aztán?

— Aztán? — aztán édesem, a mama elégedetten mosolygott, a Laura kisasszony pedig irult-pirult. — Dicsérték, istenítették mindenütt, már t. i. a nők, s utoljára a szegény legényből olyan gazdag embert csináltak, hogy a legvigyázóbb uzsorás is szívesen adott volna váltóra pénzt. S nekem a gazdagság híre is tetszett, s amennyire örültem fölkapottságomnak, annyira irigykedtek rám a férfiak. Lelkiismeretem nyugodt volt. Nem ígértem senkinek semmit.

— Nem?

— Nem!

— Igazán nem!

— Nem és százszor is nem!!

A szép asszony ismét megelégedett a biztosítással.

— Mikor a mindennapi látogatások után haza tértem kis szobámba, s mikor az elért siker fontolgatását befejeztem, elővettem az arcképet, annak fotográfiáját, kit évek óta szerettem, belemélyedtem kedves vonásaiba s azon vettem észre magamat, hogy könnyezem. A ki így tud szeretni, azt ne mondjatok lepkének. A ki minden nő iránt udvarias, ne vádoljátok szívtelenséggel.

— Kie volt ez arckép, kiért sirtál?

— Vág közbe izgatottan a szép asszony.

— Kie volt? — Az én életem üdvéé, a — tied!

A kis asszonyka, ki eddig példás türelmet tanúsított, felugrott, átkarolja férje nyakát s sirva, kacagva rebegé:

— Az enyém! Az enyém! Édes férjem! Én édes boldogságom!

Mikor a férj az asszonyka havas arczáról lecsókolta a boldogság könnyeit, folytatá:

— Egy napon elhagytam e várost, s mire visszatértem, már újjamon hordoztam jeggyürümet. S mikor a helyi „Tárogató“-ban megjelent, hogy Sarkadi Aurél, kitűnő képzettségű törvényszéki jegyző, szab. áll. huszárfőhadnagy, társadalmi életünk kiváló tagja stb. stb. eljegyezte a ragyogó szépségű Árky Juliát; többet nem invitáltak se uzsonnára, se estélyre. Elfeledett ember lettem. A mamák gúnyos mosollyal fogadták üd-

vözléseimet és Amarantha a kis Laurával egyetértve fitymált; elvesztettem őket, de megnyertem a te szeretetedet, édes, aranyos kis feleségem!

A férj, az elhagyatott ember, leborult a havas arczu asszonyka lábai elé, s azon a szép csengő hangon, a melyet Amarantha és Laura annyiszor dicsért, egész lélekkel szavalta:

„Te vagy életemnek tiszta fényű holdja,
Mosolyodban szende, arczodban szelid;
Mennysországgá válik körülöttem minden,
A hova csak lelked fénye közelit.“

Christó Miklós.

KÖZGAZDASÁG.

Egy szúrós konzorcium érdekében!

Hajnalodik! A hideg közöny megtörve már, helyette az érdeklődés mutatkozik mindenfelé. Ébredező okszerű méhészetünkről — Szarvas vidékének méhészetéről — mondatja velem a tapasztalat eme örvendetes szavakat.

Am tekintsünk vissza csak a legközelebb elmúlt tíz esztendő előtti időkre, amidőn még csaknem ujjainkon birtuk volna összeszámolni az okszerűen kezelt méhcsaládok számát, — hiszen alig egy-két ember próbálkozott vele kicsiben — ma pedig — Istennek hála! — több okszerű méhészt birunk felmutatni, mint amennyi akkor az okszerűen kezelt méhcsaládok száma volt, a birtokukban levő méhcsaládok számapedig 20—30-szor több, mint akkor volt.

Legörvendetesebb azonban az a jelenleg, hogy az okszerű méhészkedés a lakosság minden rétegében — az intelligens elemtől a legszegényebb zsellérig — kezd tért hódítani; az olyanok száma pedig épen nagy, akiknek hajlama s kedve megvolna a méhészkedéshez, csupán a gyakorlat és elméleti ismeret-hiány szirtjein szenved hajtörést több ízben újra és újra megkezdett próbálkozásuk.

Leginkább ezeknek érdeke lebegett szemem előtt, midőn több ízben már-már elhatározással érlelődött bennem, hogy egy helyi érdekű „méhész-kör“-re próbálom összevonni az úgy iránt érdeklődőket s ez uton juttatni birtokába kinek-kinek az e téren való boldogulhatás eszközét: az elméleti és gyakorlati ismereteket. Amde mindannyiszor visszariasztott az ilyenü egyletek ismert sorsa. Kezdetben nagyelkesedés, vérmes remények: s alig pár évre rá általános ellanyhulás, közöny, s az egylet végelgyengülésben csakhamar kinul. Ilyen életfolyásu egyesületet ki öhajtana létrehozni?

Valami praktikusabb megoldást kell itt keresni, a czélt gyakorlati uton megközelíteni.

Ilyen gyakorlati eljárásnak tartom én azt, ha az érdeklődők mint *részvényesek*, alakulnának társulattá.

Kérem! . . . Korán lesz még mosolyogni a czím felett. Hiszen utóvégre a czím még nem lényeges a dologban. És ha a takarékpénztárak, huszfogyasztó szövetkezetek (nem akar czéllás lenni!) mint részvény-társulatok nemcsak érdeklődéssel, de előszeretettel találkoznak a tőke embereinél: kérdem, mi gátolja a méhészetet abban, hogy társulati részvényei ép úgy hozzák a tisztességes osztalékot, mint amazokéi?

Megkísérlem vázlatosan kifejteni, hogyan gondolnám én a dolgot kivihetőnek s anyagilag ép úgy, mint szellemileg hasznot-hozónak.

Akárhányszor tapasztaltam, hogy sok ember méhészkedni öhajtvá 10—20 frtot elkült méh-bevásárlásra, de gyakorlat híján egy-két évig csak kinlódnak birtokukban levő méhei, legtöbbször mi hasznot sem hozva, míg végre egy kedvezőtlen évben bőrükkel számolnak be gazdájuknak. — Kissé szenvedélyesebb méh-kedvelő az ilyen kísérletezést talán több ízben is megteszi, s akárhánnytól dicsőkedve halottam, ha végre egy-

két kiló méhhez jutott, hogy az neki 50—60 forintjába került.

Az ilyenek — vagy ha a vállalat sikeréhez biznak, a nem ilyenek is — vagy *negy család méhhez* (persze jó erőben levő s rendben tartott családdal) vagy *ennek értékével* (a 750—80 frt.) belépve a társulatba, birtokosává lesznek *egy részvénynek*. Száz ilyen részvénynek birtokosai képeznék a társaságot, s rendelkeznének — akár összeadakozás, akár vásárlás útján 400 méhcsalád fölött.

Íme 400 méhcsaládot *egy helyen* gondozná s kezelné egy arra fogadott, gyakorlatilag és elméletileg *képzett méhész*, kinek segítségére volna *egy állandó, egész évre* megfogadott, s a szorgosabb munkaidőben még *két rövidebb időre* — egy-két hónapra — fogadott közönséges munkás. Bonyi erővel a 400 családot teljesen jól lehet gondozni, s minden teendőt kényelmesen elvégezni.

Nunc veniam ad . . . omnium rerum gerendarum! Mi volna t. i. a *biztosan* számításba vehető *üszta* — osztalékképen kiosztható — évi jövedelem?

Itt nem akarom az egyes méhészek elért sikereit felsorolni, tisztán a saját, 16 évi feljegyzéseim alapján megalkotott véleményemet tárom fel. Megjegyzem azonban, hogy *különbőség* teendő a *kicsiben* és *nagyban* való méhészkedés között.

Méhészkedtem 1884-ben 9 családdal, s mivel jó mézelő év volt, családonkint 27, mondj: huszonhét klgr. mézet nyertem, méheimet pedig felszaporítottam 19 családra, tehát több, mint két-annyira.

Méhészkedem azóta — igaz hogy következetesen aszályos, és így gyengén mézelő években — 50, 100, sőt legújában 150—200 családdal, s az évi eredmény 9—15 klgr. között váltakozik, a szaporulat pedig 100 család után legfeljebb 50—60 telelő-képes raj, a többivel a veszteség pótolhatik.

Az utóbbi évek mézhozamának átlaga tehát családonként 12 klgr. De biztosabb számítás végett veszünk csak 10 klgr.-ot, és így a 400 családtól bevételkép 40 m. mázsa méz várható.

Második megjegyzésem az elérhető méz árakat illeti. Itt ismét el kell ösmernem, hogy a kicsiben elárúsítók sokkal jobb árakon értékesítik mézüket, mint a hogy az a világereskedelem piacán nagyban eladható. Vidékiünkön egy liter méz 80 kr.—1 frt-on adható el, ami 56—70 frtnak felel meg mázsként. Ellenben nagyban meg kell elégednünk 45—50 frttal m. m.-ként. Vakarják is fültövéket a literezéshez szokott méhészeink, midőn nagyobb mennyiséget akarnak egyszerre értékesíteni s ilyen — szerintiük alacsony — árakkal kénytelenek beérni. — Hja! uraim, ne a magasre felcsigázott árakban, de a *tömeges termelésben* keressétek a méhészet jövedelmezőségét.

Biztos árak tehát csak a 45 frtot vehetjük, s így az egész telep jövedelme tenne számításunk szerint mézben 1800 frtot, eladható rajokban pedig (a veszteségek kiegyenlítése után 100 családra csak 25 rajt a 4 frt számítva) 400 frtot, s így összesen 2200 frtot.

Amde eme jövedelemből levonandó még 20% a méhész fizetésére, ami kitesz 440 frtot.

10% az állandó segédnek — 220 frt.

5% a két időleges segédnek — 110 „

s végre 5% a tagok közül választandó egy felelős pénztárnok s egy személyben az elárúsítást is teljesítő — akár ugy is mondhatjuk, hogy gondnoknak — 110 frt.

Ez összesen tesz 880 frtot, s így osztaléknak kiosztható marad csak 1320 frt. Ebből egy-egy részvény tehát 18 frt. 20 krt kapna, ami 44% -nak felel meg.

Az alkalmazottak fizetését azért látom leghelyesebben százalékokban meghatározandónak, mert az ily viszony nagyban serkeníti az illetők munka-kedvét, amennyiben több jövedelem mellett az ő díjuk is nagyobb, másrészt pedig a részvényesekre esetleges

kivételosen rossz esztendőben kevésbé terhelő.

Imé tehát számításom szerint ily eredménnyel lehetne egy részvényekre alapított nagyobb szabású méhészetet berendezni. Hogy pedig számításaim realis alappal bírnak, azt bármely méhész be fogja bizonyítani, sőt abban is igazat ad, hogy alapul mindig a minimális számokat vettem. Jöhetnek, és bizonyára jönni fognának egyes évek — 10 év között 2—3 — melyekben az eredmény hasonlíthatatlanul kedvezőbb volna, azt azonban, hogy szakértő kezei között az eredmény kevesebb volna az itt kimutatottnál, azt határozottan tagadom.

S a szellemi, erkölcsi haszon? Az a sok részvényes nem érdeklődne-e jobban, mint addig a méhek és méhészet iránt? Nem igyekeznék-e talán külön is a saját felelősségére méhészkedni? Nem jutna-e eszébe részint fásifások, részint egyes mézelő növények kultiválása által a méhek legelőjét — s így a maga hasznát — javítani, nagyobbitani? Az az időnként bizonyára egymást felváltó alkalmazott nem terjesztené-e a nép között az okszerű kezelés és bánásmód szabályait? S végre a sikeres példa nem-e volna a leghatalmasabb ösztönző hasonló — habár kisebb szabású — méhészetek alapítására? Hiába! Verba volant — exempla trahunt!

Vajha próbálnák meg egyes vezérférfiak az itt vázolt ígét testté alakítani, s erős meggyőződésük, hogy úgy anyagi, mint erkölcsi sikereit rövid néhány év alatt az irigység is méltányolni volna kénytelen. — Szűk keretben mozgó, de a népre és a közbizonyosodásra következményeiben áldásosan kiható társulatot óhajtanék az itt vázoltban látni. Nem milliókról van itt szó, s lehet hogy ez némelyek szemében sokat levon értékéből, de jusson eszükbe az, hogy oly kincsekösszegyűjtéséből támadnak a méhészkedők szerényebb tőkéi, mely kincseket a más pályán járó se meg nem lát, se értékévé emelni nem bír, s ha e kincseket ő össze nem gyűjti: ott vesznek el azok visszahozhatlanul a természet ölen s megsemmisülnek a virágok hervadtan lehulló szirmaival együtt.

Reményem is . . . . . azaz . . . megmondjam őszintén, mit reményelek? — Ha Amerikában áll elő ilyesmivel valaki, biztos lehet benne, hogy a számítani szerető és tudó pénz-embereket nem ijeszti el az eszme szokatlansága, a vállalat ujszerűsége. Kutatnak, szakemberek véleményét kikérik s meghallgatják, s ha életrevalóságot látnak az eszmében, százan segítnek azt létre hozni. Nánunk? . . . Am hallgassátok meg a közéletben majd a véleményeket (ha egyáltalában akad valaki, aki véleményt mond róla) s látni fogjátok, hányan szegődnek koczám — k e r é k k ö t ő ü l. Legfeljebb a „sajtó“ útrá öklével cikkemre, mondván: „ez az élelmes Szerkesztő megint kapott jókora laptöltelék!“

Bracsok István.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

VARGA JÓZSEF.

Szerkesztői üzenetek.

PELESKEI. A hangulatos kondorosi társulástól ezúttal csakugyan nem volt hely; jövő számban jönni fog. Legyen szerencsénk máskor is.

BOLYGÓ. Tudásd velem kondorosi Mikszáth Kálmántok tisztességes nevét, hogy egy potyapédánnyal lekenyerezhessem.

SZENT-ANDRÁSRA. Köszönjük a tudósítást Mikor remélhetünk már vaskosabb küldeményt is?

K. J. M-BERÉNY. későn jött.

IVÁN. Egy kis simítással körül hető lesz.

Alma-eladás.

A piacon Krajer-féle házban levő Üzlethelyiségben

igen szép és jó minőségű

MASANCKI-ALMA

klgr. 10—13— stb. krért is kapható.

Gazsó Menyhért és társai.

1—3.

FOLYÉKONY ARANY,

ezüst és réz. E folyadék egyszerű beecsetelésével minden gondolható tárgy a legszebben és legtartósabban aranyozható. **Templomi tárgyak, képkeretek, gipszfigurák** és több

mindenféle tárgy bearanyozására legalkalmasabb. Ára üvegenként használati utasítással **40, 60 kr. és 1 frt**

Kapható a készítőnél

Fischer Em. B é c s,

és a főraktárban:

HERRLING ANTAL-nál, BUDAPESTEN,
Váci-körút 31 sz. — Kérik a Fischer-féle gyártmányra ügyelni, mert az utánzatok nem felelnek meg a valódi czélnak.

2—6.

Ház eladás.

BAKAY SÁNDORNAK
Csizmadia-utcai háza szabadkézből örökáron eladó, esetleg bérbe adandó.

Bővebb felvilágosítást nyújt a tulajdonos. 2—3.

Jó minőségű tüzifa — quantum satis!

Tisztelettel értesitem a t. közönséget, hogy a m. állami vasútigazgatóság közbenjöttével sürgöny útján 30 waggon I. és II. oszt. kitűnő bükkfát rendeltem, mely szállitmány már e hét elején ide érkezik.

Ugyancsak nálam jó minőségű kőszén, **salgótarjáni** és **porosz** szén — minden időben nagyban és kicsinyben kapható.

Ajánlom szolgálataimat a t. közönség figyelmébe.

Mély tisztelettel

VIGNER LAJOS

fa- és szénkereskedő.

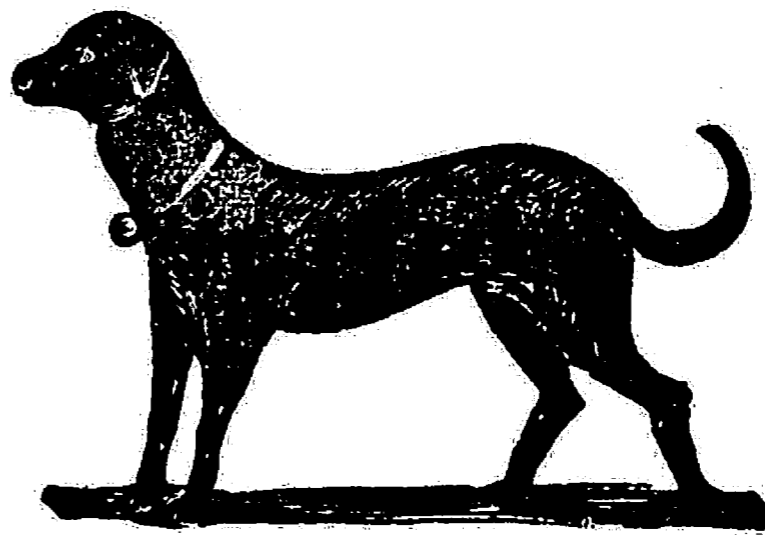
3—3

Szarvason, Búzapiacz.

KARÁCSONYI és UJÉVI AJÁNDÉKOK.

Nyácsik Soma utóda

B.-Szarvason.

A „FEKETE KUTYÁHOZ“

Ajánlja igen szép választéku kezdett kézi munkáit, u. m. **Ház-áldás, Levélkosár, Lámpatartó, Gyufatartó, Asztalkosár, Óratartó, Lámpaernyő, Szalvéta, Gyűrű, kezdett papucs, Czipő, Csizmahuzó, Törülköző-tartó, Asztalfutóhoz Congress és Jáva Canavász-szövetek, — papir-himző szövetek tálozakendők, himző selyempamut és gyöngyöket, valamint a kézimunkákhoz alkalmas fa-rámáit.**

Előnyös árak és pontos kiszolgálás mellett.

KARÁCSONYI és UJÉVI AJÁNDÉKOK.

KÖTŐ-, HIMZŐ-, HORGOLÓ-, PAMUTOK és CZÉRNAK.

GYERMEK-, FÉRFL- és NŐIKESZTYÜK